

подполковник Павел Христов

Павел Петров Христов е български офицер (генерал от пехотата).

Място на раждане Етрополе, Османска империя

Място на смърт София, България

Служил на България

Години на служба 1879 - 1918

Звание Генерал от пехотата

Командвания 13-ти пехотен полк

3-ти пехотен полк

9-та пехотна дивизия

5-та пехотна дивизия (БВ/МВ)

Отличия Вижте по-долу

Друга работа Кмет на София (1920)

Биография

В края на 1878 г. постъпва във Военното училище в София и завършва с първия випуск през 1879 г. На 10 май 1879 г. е произведен в чин подпоручик. Веднага след завършването като младши офицер е зачислен в 5-та пехотна орханйиска дружина, а след това, през 1880 г. в 3-та пехотна радомирска дружина. На 30 август 1882 г. е повишен в чин поручик. През 1883 г. е командирован в Русия, където служи в Заморския пехотен полк, след което в 59-ти пехотен Любленски полк. През същата година постъпва във Военно юридическата академия в Санкт-Петербург, но на следващата година е откомандирован в България и зачислен като командир на рота в 15-та свищовска пехотна дружина от 3-ти пехотен бдински полк. На 30 август 1885 е произведен в чин капитан. На 13 септември 1885 г. е назначен за командир на 3-та дружина от 3-ти пеши Бдински полк

Сръбско-българска война (1885)

През Сръбско-българската война (1885) е командир на 3-та дружина в 3-ти пехотен бдински полк, след което е командир на 1-ва дружина от същия полк, сражава се при височината „Три уши“ на Сливнишката позиция и в Пирот.

След войната, на 17 април 1887 г. е произведен в чин майор, командва 13-ти пехотен рилски полк, а след това служи във военното училище и Военното министерство (Главното интендантство). През 1888 г. командва 10-ти пехотен рилски полк. На 02 август 1891 е повишен в чин подполковник и през същата година е командир на 22-ри пехотен резервен полк и 3-ти пехотен бдински полк. На 2 август 1895 е произведен в чин полковник, от 1899 г. командва 2-ра бригада от 1-ва пехотна софийска дивизия. На 1 януари 1904 г. е произведен в чин генерал-майор, след което същата година е назначен за командир на 9-та пехотна плевенска дивизия.

Балканска война (1912 - 1913)

По време на Балканската война (1912 - 1913) е началник на 5-та пехотна дунавска дивизия (1910-1913). В Лозенградската операция тя е разположена на левия български фланг, като осъществява настъплението срещу Лозенград от село Ериклер на юг. На 15 октомври* 1912 г. именно с атаката на 5-та дивизия започва Люлебургазко-Бунархисарската операция (15-19 октомври). Участва също в Чаталджанската операция.

Междусъюзническата война (1913)

През Междусъюзническа война (1913) с дивизията си се сражава срещу сърбите при Княжевац и Зайчар, а после с част от дивизията - при Клисурса, Власина и Сурдулица. След края на войната, на 17 август 1913 г. е повишен в чин генерал-лейтенант и преминава в запаса.

Първа световна война (1915 - 1918)

В Първата световна война (1915 - 1918) е мобилизиран. През септември 1915 е назначен за Инспектор на пограничната стража. Началник е на Софийския укрепен пункт, който е формиран през юни 1913 със задачата да осигури отбраната на София, който по време на войната и до 1917 г. се намира в Ниш. През 1915 г. е Генерал-губернатор на Морава. В началото на 1916 г. е назначен в Главната квартира като офицер за особени поръчки. На 25 март 1917 г. е произведен в чин генерал от пехотата.

След края на войната, на 23 октомври 1918 г. е отново уволнен от армията и преминава в запаса. През 1920 г. за кратко време е градоначалник на столицата.

Генерал от пехотата Павел Христов умира през юли 1921 г. в София.

Награди

Орден „За храброст“ III-та и IV-та степен 2-ри клас

Орден „Свети Александър“ II-ра степен с мечове по средата

Орден „За военна заслуга“ II-ра степен

Павел Христов

Написано от ivailo

Понеделник, 13 Декември 2010 04:22
